

Ένα ντοκιμαντέρ διάρκειας έξι ωρών που γύρισε ο Λουί Μαλ το 1968 με τίτλο «Ινδία φάντασμα» θα προβληθεί στο φετινό πρόγραμμα του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Εικαστικών Τεχνών Ρόδου ECOfilms. Ο Μισέλ Φερί, βοηθός και φίλος του Λουί Μαλ, πριν «συνοδεύσει» την ταινία στη Ρόδο, μας μίλησε για τον γάλλο σκηνοθέτη και το έργο του, αποκαλύπτοντας κάποιες άγνωστες πτυχές της ζωής του.

Οι ταινίες του ανήκουν στην ιστορία του κινηματογράφου. Όλες σημαντικές, οι περισσότερες με διεθνή βραβεία και διακρίσεις: «Ασανσέρ για δολοφόνους», «Οι εραστές», «Η Ζαζί στο μετρό», «Βίβα Μαρία!», «Επίθετο: Λακόμπ, Ονομα: Λισιέν», «Η κουκλίτσα της Νέας Ορλεάνης», «Αλαμο Μπέ», «Ο Μιλού το Μάη», «Μοιραίο πάθος» κ.ά. Ο γάλλος σκηνοθέτης Λουί Μαλ (1932-1995) γύρισε συνολικά 33 ταινίες, αλλά μόνο μία ήταν, σύμφωνα με τα λεγόμενά του, η πιο ξεχωριστή της καριέρας του: η «Ινδία φάντασμα». Για την ακρίβεια, ένα ντοκιμαντέρ-ποταμός διάρκειας έξι ωρών, που γυρίστηκε το 1968 και προβλήθηκε στην τηλεόραση χωρισμένο σε επτά επεισόδια. Το κάθε ένα προσεγγίζει με μοναδικό τρόπο τα ήθη, τα έθιμα και το βαθύτερο χαρακτήρα της Ινδίας.

Το μνημειώδες αυτό ντοκιμαντέρ φιλοξενείται στο φετινό πρόγραμμα του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Εικαστικών Τεχνών Ρόδου ECOfilms, που ξεκινά μεθαύριο Τρίτη και ολοκληρώνεται την Κυριακή 29 Ιουνίου, προβάλλοντας συνολικά 130 ταινίες. Την «Ινδία φάντασμα» συνοδεύει μέχρι τη Ρόδο, και θα μιλήσει για αυτήν στο κοινό του φεστιβάλ, ο σκηνοθέτης Μισέλ Φερί (Michel Ferry). Βοηθός και φίλος του Λουί Μαλ στα τελευταία χρόνια της μεγάλης καριέρας του, γνωρίζει όσο λίγοι το μεγάλο σκηνοθέτη και το έργο του. Λίγο πριν ετοιμάσει τη βαλίτσα του για τη Ρόδο, βάζοντας μέσα το προσωπικό «ημερολόγιο εργασίας» του Λουί Μαλ μαζί με τις δικές του σημειώσεις, μίλησε αποκλειστικά στο ΕΨΙΛΟΝ για το μεγάλο δημιουργό.

Ο σκηνοθέτης Λουί Μαλ. Ο Μισέλ Φερί αναφέρει πως δεν ήταν πολύ φιλικός στο πλατό, αλλά σεβόταν ιδιαίτερα τη δουλειά των συνεργατών του.

Πότε και πώς γνωριστήκατε με τον Λουί Μαλ; «Συνεργαστήκαμε για πρώτη φορά το 1987, στην ταινία "Αντίο παιδιά". Εψαχνε, τότε, κάποιο βοηθό. Ετυχε παραγωγός αυτής της ταινίας να είναι ο πατέρας μου, οπότε το πληροφορήθηκα πρώτος. Ετσι ξεκίνησε η συνεργασία και η φιλία μας. Νομίζω ότι αυτό που εκτίμησε σε εμένα ήταν ότι έλεγα ανοιχτά την άποψή μου στο τι μου άρεσε και τι δεν μου άρεσε στη δουλειά. Αυτό δεν σημαίνει, φυσικά, ότι απαιτούσα να ακολουθήσει τη γνώμη

μου. Βοηθός του ήμουν, άλλωστε. Δείχνει, όμως, καθαρά το χαρακτήρα του. Οχι μόνο ως δημιουργού, αλλά και ως ανθρώπου. Μιλούσε λίγο και άκουγε πολύ. Πίστευε ότι δεν πρέπει να δουλεύεις κόντρα στη θέληση του συνεργείου, αλλά να αντλεις την καλή τους διάθεση για να φτάσεις στο αποτέλεσμα που επιθυμείς. Μεγάλη σοφία αυτό...».

Σε ποιες άλλες ταινίες υπήρξατε βοηθός του; «Στις επόμενες δύο ταινίες που γύρισε πριν το θάνατό του, "Ο Μιλού το Μάη" και "Damage" (Μοιραίο πάθος). Δουλέψαμε και σε ένα είδος διαφημιστικού για τις τρεις λέξεις-κλειδιά της Γαλλικής Δημοκρατίας: Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφοσύνη. Κινηματογραφήσαμε μαθητές διαφόρων σχολείων, που έλεγαν την άποψή τους για αυτές τις έννοιες. Ξεκινήσαμε επίσης τα δοκιμαστικά μιας ταινίας που λεγόταν "Μαρλένα" και αναφερόταν στη Μαρλέν Ντίτριχ, με την Ούμα Θέρμαν στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Τα γυρίσματα διακόπηκαν όταν εκδηλώθηκε η ασθένειά του και, δυστυχώς, δεν μπόρεσε να την ολοκληρώσει».

Πώς ήταν στη δουλειά; «Ένας πολύ επικεντρωμένος δημιουργός. Ανοιχτός στις καλές ιδέες, διασφαλίζοντας όμως ότι θα πάρει στο τέλος αυτό που θέλει. Χάραζε, κατά κάποιον τρόπο, δύο γραμμές στα όρια της ερμηνείας, αφήνοντας τους ηθοποιούς να κινούνται στο ενδιάμεσο. Ακόμα και να το υπερβαίνουν, εφόσον το αποτέλεσμα ήταν ικανοποιητικό».

Και πώς ήταν μακριά από το πλατό; «Ένας πολύ περίεργος άνθρωπος. Δεν εννοώ ότι είχε δύσκολο χαρακτήρα, αλλά ότι ενδιαφερόταν

«Ινδία φάντασμα»

Ο Μισέλ Φερί μιλά για το «όνειρο» του Λουί Μαλ